

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 13Csp/33/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4218201247
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Aradská
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2020:4218201247.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno sudkyňou JUDr. Dagmar Aradskou v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtina 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, v konaní zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtina 48, P.O.BOX 205, Bratislava, IČO: 37 927 795 proti žalovanému: H. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXX, v konaní zastúpený advokátom: JUDr. Peter Vachan, so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, Žilina, IČO: 42 350 026, o zaplatenie 1.154,72 eur s príslušenstvom

rozhodol:

Súd žalobu o zaplatenie sumy 653,65 eur s 5,05 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.118,17 eur od 5.5.2015 do 9.2.2018, s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 932,37 eur od 10.2.2018 do 25.4.2018, s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 839,47 eur od 26.4.2018 do 28.8.2018, s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 653,67 eur od 29.8.2018 do zaplatenia zamietla.

Žalobca je povinný zaplatiť žalovanej 19,54 % náhradu trov celého konania do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia o výške náhrady trov konania, o ktorej súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s., ako pôvodný žalobca a súčasne právny nástupca spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., ktorá k 1.1.2018 zanikla rozdelením a následným zlúčením, sa žalobou doručenou súdu dňa 22.2.2018 domáhala zaviazania žalovaného na zaplatenie sumy 1.154,72 eur s 5,05 % úrokom z omeškania ročne od 5.5.2015 do zaplatenia. Pôvodný žalobca si súčasne uplatnil nárok na náhradu trov konania. Uplatnený nárok pôvodný žalobca odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o pôžičke č. 7133099 z 29.1.2014 poskytol žalovanému pôžičku vo výške 2.500 eur. Žalovaný sa zaviazal zaplatiť uvedenú pôžičku 60 mesačnými splátkami po 66,54 eur, do celkovej sumy pôžičky vo výške 3.992,40 eur. Žalovaný svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnil a uhradil len sumu 1.956,10 eur. Preto listom z 27.2.2015 vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok a upozornil ho na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Keďže k úhrade dlžných splátok nedošlo, žalobca dňa 19.4.2015 úver zosplatnil a žalovanému zosplatnenie úveru oznámil listom z 29.4.2015. Výška dlžnej sumy ku dňu podania žaloby predstavuje 1.154,72 eur, vrátane nákladov vymáhania vo výške 36,55 eur. Za dôkaz pôvodný žalobca označil zmluvu o pôžičke, zmluvné podmienky, prehľad splátok a úhrad, predžalobnú upomienku s doručenkou a oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti.

2. Na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok z 30.11.2017 (uzavretej medzi Consumer Finance Holding, a.s. Kežmarok ako postupcom 1, spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a.s. ako postupcom 2 a spoločnosťou Intrum Justitia Slovakia, s.r.o. ako postupníkom - čo je súdu známe z jeho rozhodovacej činnosti), pôvodný žalobca ako postupca dňa 21.5.2018 postúpil okrem iného uvedenej spoločnosti postupníka aj pohľadávku voči žalovanému vo výške 1.154,72 eur. Súd na návrh postupcu

uznesením z 25.7.2018 pripustil zmenu na strane žalobcu tak, že na miesto žalobcu vstúpila spoločnosť postupníka už s novým obchodným menom Intrum Slovakia, s.r.o.

3. Žalovaný vo svojom vyjadrení z 30.8.2018 k uplatnenému nároku žalobcu namietal proti výške úrokovej sadzby 32% Zmluvy o pôžičke z 29.1.2014 s tým, že táto je v rozpore s dobrými mravmi, pričom poukázal na ustanovenie § 53 ods. 6 OZ v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. Uviedol, že podľa priemerných úrokových mier z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny pre spotrebiteľské a ostatné úvery so splatnosťou od 1 do 5 rokov v mesiaci 1/2014 bola vo výške 11,71%. V zmluve dohodnutá úroková sadzba 32% skoro trojnásobne prevyšuje priemernú úrokovú sadzbu uplatňovanú bankami pri poskytovaní obdobných úverov alebo pôžičiek. Keďže 32% ročná úroková sadzba je v rozpore s dobrými mravmi, má sa za to, že zmluva neobsahuje údaj o úrokovej sadzbe, čo v konečnom dôsledku znamená, že zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov. Zmluva taktiež neobsahuje podľa žalovaného termíny splátok, ktorý musí byť určený presným dátumom. Žalobca v žalobnom návrhu neuviedol, akým spôsobom bola overená bonita klienta, preto nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorázové splatenie spotrebiteľského úveru. Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru nemôže spôsobovať žiadne právne následky, keďže žalobca nepredložil doručku k tomuto oznámeniu. Žalobca nebol oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru. Žalovaný taktiež vo svojom vyjadrení namietal, že žalobca neuviedol, akým spôsobom boli jednotlivé platby započítané, s ktorou splátkou sa dostal do omeškania. Náklady na vymáhanie pohľadávky vo výške 36,55 eur neboli preukázané listinnými dôkazmi, žalobca nemá na ne nárok. Neuhradené splátky zročné od 22.2.2015 sú premlčané. Okrem platieb zohľadnených v žalobe žalovaný uhradil sumu v celkovej výške 185,80 eur. V závere žalovaný žiadal, aby mu súd umožnil uhradiť dlžnú sumu v mesačných splátkach po 46,45 eur. Žalovaný za dôkaz označil výpis z účtu, ktorý však súdu nepredložil.

4. Súd otvoril vo veci pojednávanie dňa 11.10.2018 a rozsudkom z toho istého dňa uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.118,15 eur s 5,05 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.118,15 eur od 5.5.2015 do zaplatenia. Ďalším výrokom súd žalobu v časti prevyšujúcej sumu 1.118,15 eur ako aj v prevyšujúcej časti úroku z omeškania zamietol a ostatným výrokom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 93,66 % náhradu trov konania. V 8. bode odôvodnenia písomného vyhotovenia rozsudku súd uviedol, že pokiaľ žalobca z dôvodu úhrad žalovaného realizovaných v roku 2018 zbral žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 464,50 eur s príslušenstvom späť, súd na toto podanie žalobcu nemohol prihliadnuť, keďže mu bolo doručené až dňa 12.10.2018, teda po vyhlásení rozsudku v spore. Z uvedených dôvodov súd predloží spis odvolaciemu súdu na rozhodnutie o pripustení čiastočného späťvzatia žaloby po vyhlásení rozsudku postupom podľa § 370 CSP.

5. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd uznesením č.k. 7Co/21/2019-99 z 28.2.2020 pripustil čiastočné späťvzatie žaloby v sume 464,50 eura, rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku čo do sumy 464,50 eura zrušil a konanie zastavil. Ďalším výrokom odvolací súd na základe odvolania žalovaného rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku čo do sumy 653,65 eura s príslušenstvom a vo výroku o trovách konania zrušil a vec mu v rozsahu zrušenia vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Podľa odôvodnenia uznesenia Krajského súdu v Nitre z 28.2.2020, Predmetom odvolacieho konania po pripustení čiastočného späťvzatia žaloby, zostalo zaplatenie sumy 653,65 eura s príslušenstvom (1.118,15 eura - 464,50 eura). Odvolací súd konštatuje, že v prejednávanej veci sa súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozsudku nevysporiadal s tým, či žalobca uplatnenú pohľadávku nadobudol platným právnym úkonom postúpenia v nadväznosti na ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, podľa ktorého: „Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo

pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.“

Zaoberajúc sa odvolacou námietkou žalovanej uvedenu v odvolaní odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalovanej je dôvodné. Súd prvej inštancie rozhodol napadnutým rozsudkom čiastočne vyhovel žalobe žalobcu, keď zaviazal žalovanú zaplatiť v napadnutom výroku žalovanú sumu bez toho, že by sa vysporiadal s odôvodnenou námietkou premlčania, ktorú vzniesla žalovaná v písomnom vyjadrení k žalobe (č.l.57-58). V odôvodnení rozsudku absentuje akákoľvek zmienka o tom, ako súd posúdil túto námietku žalovanej na ktorú je povinný prihliadať. Ak dôjde k platnému uplatneniu námietky premlčania, má to za následok, že súd nemôže premlčané právo priznať(§ 100 ods. 1 CSP). Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na ustanovenie § 103 druhej vety Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Je zrejmé, že citované ustanovenie neviaže začiatok premlčacej doby na dátum vyhlásenia predčasnej splatnosti celého dlhu, ani na prípadný neskorší dátum uvedený veriteľom v listine, ktorou dlh predčasne zosplatnil (lehota na splnenie celého predčasne zosplatneného dlhu), ale na dátum zročnosti tej nesplnenej splátky, pre ktorej nesplnenie sa stal zročným celý dlh. V prípade spotrebiteľskej zmluvy má pritom dodávateľ podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka povinnosť čakať s využitím práva na predčasné zosplatnenie (§ 565 Občianskeho zákonníka) ešte tri mesiace od omeškania so zaplatením splátky, to však nič nemení na tom, že premlčacia doba sa aj v takomto prípade začína počítať odo dňa zročnosti tejto omeškanej splátky (§ 103 druhá veta Občianskeho zákonníka), teda začína plynúť skôr, ako dôjde k zosplatneniu dlhu. Vzhľadom k uvedenému bude potrebné, aby sa súd prvej inštancie v ďalšom konaní opätovne zaoberal žalobným nárokom aj s ohľadom na vznesenú námietku premlčania, ktorej sa súd v napadnutom rozsudku vôbec nevenoval. Predmetom ďalšieho konania bude už len pohľadávka vo výške 653,65 eura s príslušenstvom, o ktorej bude potrebné rozhodnúť.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku čo do sumy 653,65 eura s príslušenstvom podľa § 389 ods. 1 písm. b/, CSP zrušil a v rozsahu zrušenia vec podľa § 391 ods. 2 CSP vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, v ktorom sa bude opätovne zaoberať nárokom žalobcu aj z hľadiska vznesenej námietky premlčania a opätovne rozhodne a toto svoje rozhodnutie riadne odôvodní. V novom rozhodnutí súd prvej inštancie rozhodne o náhrade trov, vrátane odvolacieho konania v zmysle § 396 ods. 3 CSP.

6. Právny zástupca žalovanej, ktorého žalovaná splnomocnila svojim zastupovaním v konaní dňa 5.6.2020, sa v podaní z 9.6.2020 venoval postúpeniu pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách a poukázal na absenciu uvedeným ustanovením predpokladanej výzvy, za ktorú podľa neho nemožno považovať predžalobnú upomienku a ani oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, najmä keď pohľadávku postúpila Všeobecná úverová banka, a.s., a preto výzvu v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách mala vystaviť Všeobecná úverová banka, a.s. ako právny nástupca spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. Zdôraznil, že žalobca nemá v konaní aktívnu vecnú legitímáciu. Súčasne poukázal na potrebu aplikovať na danú vec ustanovenie § 103 veta druhá OZ. Žalobu navrhol zamietnuť, pričom žiadal ospravedlniť svoju neprítomnosť na pojednávaní ako aj ospravedlniť neprítomnosť žalovanej.

7. Žalobca v podaní doručenom súdu 16.6.2020 uviedol, že žalovaný bol preukázateľne v omeškaní viac ako 90 dní, a preto bol predžalobnou upomienkou z 27.2.2015 upozornený na možnosť zosplatnenia pohľadávky v celosti. Žalovaný predmetnú písomnosť prevzal. Keďže u žalovaného nedošlo k náprave, právny predchodca žalobcu pristúpil k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru ku dňu 19.4.2015 oznámením z 29.4.2015. Pre neplnenie si zmluvných záväzkov bola pohľadávka v súlade s § 92 zákona o bankách legitímne postúpená na spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o. s účinnosťou k 21.5.2018. Súčasne navrhol zaviazat' žalovaného na zaplatenie sumy 653,65 eur s 5,05 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.118,17 eur od 5.5.2015 do 9.2.2018, s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 932,37 eur od 10.2.2018 do 25.4.2018, s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 839,47 eur od 26.4.2018 do 28.8.2018, s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 653,67 eur od 29.8.2018 do zaplatenia.

8. Súd pojednával dňa 23.6.2020 v neprítomnosti riadne predvolaného právneho zástupcu žalobcu ako aj v neprítomnosti žalovanej a jej právneho zástupcu. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah súdneho spisu.

9. Podľa Zmluvy o poskytnutí pôžičky uzavretej dňa 29.1.2014 medzi spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. ako veriteľom a žalovanou ako klientom, žalovanej bola poskytnutá pôžička vo výške 2.500 eur, ktorá bola splatná 60 splátkami po 66,54 eur, pri konečnej splatnosti 1/2019, s celkovými nákladmi spotrebiteľa 1.492,40 eur, s RPMN a fixnou ročnou úrokovou sadzbou 22,20%, pri priemernej hodnote RPMN 21,09 % a celkovou čiastkou 3.992,40 eur. Podľa bodu 6.2 a 6.3 zmluvných podmienok, boli splátky splatné do 20. dňa príslušného kalendárneho mesiaca a prvá splátka bola splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy.

Spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. predžalobnou upomienkou z 27.2.2015, ktorá bola žalovanej doručená 16.3.2015, vyzvala žalovanú na úhradu nedoplatku na splátkach vo výške 286,11 eur s tým, že ak do 5.4.2015 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 12/2014, bude spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. oprávnená úver zosplatiť.

Spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. v liste z 29.4.2015 oznamovala žalovanej, že dlh zo zmluvy č. 7133099 sa stal splatným v celom rozsahu. Súčasne uviedla výšku dlhu sumou 2.453,52 eur.

Z prehľadu splátok a úhrad vyplýva, že žalovaná od 17.2.2014 do 20.9.2017 uhradila úhrnom sumu vo výške 1.956,10 eur a ďalšie úhrady nerealizovala.

10. Súd na danú právnu vec aplikoval ustanovenia § 1 ods. 2, § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, ako aj § 52 a nasl. OZ.

11. Podľa § 100 ods. 1 OZ Právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 OZ Pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 OZ Ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

12. V súvislosti so zákonom vyžadovanými podmienkami pre právne účinné predčasné zosplatenie celého dlhu v prípade plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, ustanovenie § 53 ods. 9 OZ, ako lex specialis k všeobecnému ustanoveniu § 565 OZ, upravuje podmienku, podľa ktorej dodávateľ môže uplatniť právo podľa § 565 OZ najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

V danom prípade došlo k predčasnému zosplateniu úveru k 19.4.2015 zo strany veriteľa pôvodného žalovaného dôvodne, keď do zosplatenia úveru v súlade s § 565 OZ, s poukazom na bod 12.4 zmluvných podmienok, bolo splatných 14 splátok po 66,54 eur (úhrnom vo výške 931,54 eur), kým žalovaný uhradil len 9 splátok po 66,54 eur a jednu splátku vo výške 12,95 eur (úhrnom 611,81 eur). Preto dlžné splátky predstavovali sumu vo výške 319,73 eur a spolu s predčasne zosplatenou istinou úveru vo výške 2.142,71 eur dlh žalovaného v čase zosplatenia predstavoval sumu vo výške 2.462,44 eur (319,73 + 2.142,71). Žalovaná po predčasnom zosplatení úveru uhradila do 20.9.2017 sumu vo výške 1.344,29 eur, preto dlh žalovanej k podaniu žaloby predstavoval sumu vo výške 1.118,15 eur.

Veriteľ listom z 27.2.2015 upozornil žalovanú na uplatnenie práva podľa § 565 OZ z dôvodu, že k uvedenému dňu mala byť žalovaná v omeškaní s úhradou sumy vo výške 286,11 eur, aj keď podľa prehľadu splátok a úhrad bola v omeškaní s úhradou sumy vo výške 266,16 eur (4 x 66,54 eur).

13. Splatnosť mesačných splátok bola dohodnutá k 20. dňu v mesiaci. Žalovaná ostatnú úhradu mesačnej splátky pred zosplatením úveru realizovala dňa 14.11.2014 vo výške 66,54 eur, pričom nasledujúce splátky splatné 20.11.2014, 20.12.2014, 20.1.2015, 20.2.2015, 20.3.2015 nerealizovala. Dňa

23.3.2015 uhradila len sumu vo výške 12,95 eur. To znamená, že k 19.4.2015 bola žalovaná v omeškaní s úhradou splátky splatnej 20.11.2014, 20.12.2014, 20.1.2015, 20.2.2015, 20.3.2015.

Súd, vzhľadom na námietku premlčania vznesenú žalovanou, pri platnom a zákonom zosplatnení celého dlhu, prihliadol na plynutie premlčacej doby podľa § 103 veta druhá OZ, podľa ktorého Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Z tohto zákonného ustanovenia je zrejmé, že pokiaľ došlo k modifikácii lehoty splatnosti pohľadávky z úverovej zmluvy vyhlásením predčasnej splatnosti veriteľom dlžníka v dôsledku porušenia povinností dlžníka - spotrebiteľa - platiť dohodnuté splátky riadne a včas, zmenil sa obsah pôvodného záväzku dlžníka v lehote splatnosti. Predčasným zosplatnením celej pohľadávky zo spotrebiteľskej úverovej zmluvy začiatok plynutia premlčacej doby nebolo možné posudzovať podľa prvej vety § 103 OZ, teda odo dňa zročnosti jednotlivých splátok, s výnimkou splátky splatnej 20.11.2014, lebo sa naplnila hypotéza predpokladaná druhou vetou ustanovenia § 103 OZ v spojení s § 53 ods. 9 OZ. Ku dňu predčasného zosplatnenia úveru dňa 19.4.2015 uplynuli tri mesiace od omeškania so zaplatením splátky splatnej 20.12.2014, keď v súvislosti so splátkami splatnými 20.1.2015, 20.2.2015 a 20.3.2015 neuplynula veriteľovi dlžníka lehota troch mesiacov predpokladaná v § 53 ods. 9 OZ na uplatnenie práva podľa § 565 OZ. V súvislosti s omeškaním žalovanej s úhradou splátky splatnej 20.11.2014, trvajúcim viac ako tri mesiace, mal veriteľ požiadať žalovanú o zaplatenie celého dlhu do splatnosti marcovej splátky, teda do 20.3.2015. Pokiaľ tak veriteľ žalovanej nespravil v lehote podľa § 565 OZ, teda do splatnosti najbližšej splátky, pre ktorú bolo možné úver s poukazom na § 53 ods. 9 OZ zosplatniť, uplynutím dňa zročnosti najbližšie nasledujúcej splátky (20.3.2015) nepochybne nezačala plynúť premlčacia doba pre celý zvyšok dlhu od 21.11.2014, ale táto začala plynúť len pre splátku splatnú 20.11.2014 podľa § 103 veta prvá OZ a uplynula 21.11.2017.

S poukazom na § 103 veta druhá OZ, premlčacia doba k predčasne zosplatnenému úveru začala plynúť od 21.12.2014 pre celý predčasne zosplatnený dlh a uplynula uplynutím dňa 21.12.2017. Žaloba vo veci bola doručená súdu dňa 22.2.2018, teda po uplynutí trojročnej premlčacej doby podľa § 101 OZ a námietka premlčania uplatneného nároku bola žalovanou vznesená dôvodne.

14. Z uvedených dôvodov súd žalobu čo do sumy 653,65 eur zamietol v celom rozsahu, keď z premlčaného nároku na peňažné plnenie nemožno priznať ani príslušenstvo (§ 121 ods. 3 OZ) v podobe úroku z omeškania podľa § 517 OZ.

15. K námietke žalovanej o nedostatku aktívnej legitímácii žalobcu súd uvádza, že veriteľ (Consumer Finance Holding, a.s.) upozornil žalovanú na omeškanie so splácaním a upozornil ju aj na možnosť zosplatnenia úveru v predžalobnej upomienke z 27.2.2015, ktorú si žalovaná prevzala 16.3.2015. Týmto upozornením si veriteľ žalovanej splnil povinnosť uloženú mu v ustanovení § 53 ods. 9 OZ. Keďže k riadnemu plneniu zmluvného záväzku zo strany žalovanej nedošlo, veriteľ bol oprávnený vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru k 19.4.2015 a súčasne vyzvať žalovanú na zaplatenie celej pohľadávky, ako to uviedol vo svojom Oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti z 29.4.2015. Pokiaľ žalovaná neplnila splatnú pohľadávku, a s jej úhradou bola v omeškaní viac ako 90 dní, boli splnené podmienky na postúpenie pohľadávky voči žalovanej, keď z činnosti súdu je známe, že spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. zanikla rozdelením od 1.1.2018 a jej právnym nástupcom, vzhľadom na charakter pohľadávky, sa stala Všeobecná úverová banka, a.s. so všetkými právami a povinnosťami podľa Projektu rozdelenia zlúčením. Na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok z 30.11.2017, uzavretej medzi Consumer Finance Holding, a.s. Kežmarok ako postupcom 1, spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a.s. ako postupcom 2 a spoločnosťou Intrum Justitia Slovakia, s.r.o. ako postupníkom, postupca (už Všeobecná úverová banka, a.s.) k 21.5.2018 postúpil okrem iného spoločnosti postupníka už s novým obchodným menom - Intrum Slovakia, s.r.o. - aj dávno splatnú pohľadávku voči žalovanej, s úhradou ktorej bola žalovaná v omeškaní viac ako 90 dní, napriek výzve zaniknutého právneho predchodcu spoločnosti Všeobecná úverová banka, a.s.. Podľa názoru súdu, spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s. ako právny nástupca zaniknutého pôvodného veriteľa žalovanej, už nebola povinná pred postúpením pohľadávky opätovne písomne vyzývať žalovanú na plnenie splatného dlhu, na úhradu ktorého bola žalovaná vyzvaná už v Oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti z 29.4.2015. V súlade s § 524 ods. 2 OZ, s postúpenou pohľadávkou prešlo na postupníka nielen príslušenstvo pohľadávky, ale aj všetky práva s ňou spojené a k postúpeniu došlo v súlade s § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. v znení účinnom do 24.5.2018 ako aj s § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z.. Žalovaná bola o postúpení písomne

informovaná v súlade s § 17 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. Oznámením o postúpení pohľadávky z 23.5.2018.

16. O náhrade trov konania súd rozhodol s poukazom na § 262 ods. 1 CSP a § 396 ods. 3 CSP, a to podľa § 255 ods. 1, 2 CSP ako aj podľa 256 ods. 1 CSP, keď strany sporu boli v konaní čiastočne procesne úspešné. Žalovaná čiastočnými úhradami po podaní žaloby zavinila čiastočné zastavenie konania, v rozsahu ktorého bola žalobca procesne úspešný (40,23%), a preto by mu vznikol nárok na náhradu trov konania. V zamietajúcej časti bola procesne úspešná žalovaná, pričom neúspech žalobcu je úspechom žalovanej (59,77%), ktorý sa odrátava od úspechu žalobcu. Preto súd o náhrade trov celého konania rozhodol tak, že v konaní procesne úspešnejšej žalovanej priznal 19,54% náhradu trov celého konania, vrátane odvolacieho.

17. Lehotu na plnenie súd žalobcovi určil v súlade s § 232 ods. 3 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou Okresného súdu Komárno, Pohraničná č. 6, Komárno, na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného právneho predpisu.